

Oponentní posudek k diplomové práci

Městský bazén na Smíchovské náplavce

autor: Bc. Polina Novikova

AR 2019/2020, LS

Vedoucí práce: Ing.arch. Michal Kuzemský

Ústav: 15119

Oponent: Ing.arch. Jaroslav Wertig

Vážení kolegové...

byl jsem požádán o vypracování **oponentního posudku** na diplomní projekt Bc. Poliny Novikové na téma nového městského bazénu na Smíchovské náplavce v Praze.

Prezentovaná práce se mi jeví obsahově úplná, bez věcných chyb, profesionálně zpracovaná a velmi kultivovaně podaná.

Autorka zkoumá možnost vsadit mezi architektonizovanou část Smíchovské náplavky a úpatí železničního mostu městské lázně dotvářející tento kout Prahy a těžící z bezprostřední blízkosti řeky a spektakulárního výhledu.

Analytická část je poměrně jednoduchá a stručná. Autorka analýzu nesměřuje k tomu aby, svoje pojetí městských lázní představila jako logické a nejlepší možné vyústění problémů a potenciálů místa. A v podstatě ani moc neanalyzuje, jen popisuje kontext a to úplně základním prostředky schwarzplanu, popisu projektů v místě chystaných a historického vývoje místa. Absence zkoumání urbanistického kontextu, kompozičních vazeb uvozuje jedinou pochybnost, kterou ve mně návrh vzbuzuje.

Naopak velmi silná a vzbuzující očekávání je formulace **ambicí** návrhu. Přiznávám, že jsem dlouho tak působivý text s tak poetickým definováním cílů nečetl.

Lázně/bazén nejsou v širší situaci vyznačeny ve finálním tvaru, ale jen jako parcela. Snad i proto vyznívá jejich **hmotové řešení** ve vztahu k **urbanistickému kontextu** tak tvrdě. Západní hranice parcely objektu sice vytyčuje uliční frontu ulice Hořejší nábreží, východní hrana zase prodlužuje stávající zeď Smíchovské náplavky, ale návrh jako by nerefletoval smíchovskou mřížku, nevztahuje se k jižní uliční frontě ulice U železničního mostu, uzavírá průhled ulicí Na Valentince, aniž by její ukončení nějak výrazně artikuloval a na uliční frontu Pivovarské úplně rezignuje.

Kompozice objektu sestává ze dvou elek definujících terasu na společném soklu, která je orientována k Vltavě a Vyšehradu. Právě rozdělení vymežující hmoty na dvě L hmoty, jejichž styk lícuje se severní frontou ulice Na Valentince je jednou ze záhad návrhu. Není úplně jasné, jestli tímto způsobem s ulicí Na Valentince komunikuje, nebo tato cézura reflektuje vnitřní logiku budovy a dispoziční uspořádání?

Ale ani vnitřní uspořádání nedává na tuto otázku odpověď. V tomto předělu se provozně ani konstrukčně neděje nic, co by tak silný motiv vysvětlovalo. Spíše se zdá, že se mu půdorys přizpůsobuje.

Typologicky, provozně je návrh řešen příkladně. Jsou promyšleny všechny vazby a uspořádány logicky, bez kolizí. Příkladné je trasování různých typů uživatelů a promyšlené rozdělení čistých a

špinavých zón. **Prostorové řešení** má tomu odpovídající logiku a gradaci ve velkorysou bazénovou halu nebo terasu s bazény. Obojí s výhledem na řeku a Vyšehrad. Výhled je správně akcentovaný. Doporučil bych zkoumat ho blíže z horizontu plavce. Venkovní bazény jsou pod hranou terasy, takže při plavání není řeka vidět. Obdobné je to z vnitřních bazénů.

Atmosféra je jemně poetická. Není vyhraněná. Není to ani uječeně zábavní aquapark, ani snobský wellness klub ale ani utilitární tréninkový bazén. Návrh jako by byl někde na půl cesty mezi Občanskou plovárnou na Klárově a Plaveckým stadionem v Podolí. Nevím, jak tomuto střídmemu pojetí odpovídá konstrukční řešení bazénové haly, které naopak předpokládá poměrně exkluzivní inženýrský výkon?

Stejně střídmy je výběr **materiálů, textur a barevnosti**. Neokázalá estetika profánních říčních lázní se odráží jak ve výběru dřeva, jako konstrukčního materiálu, tak v lazurování šikmých palubkových obkladů. Použití romantizujících prvků nautického okénka, motivu dřevěné verandy nebo dřevěných žaluzií je také uměřené.

Grafické zpracování, výběr fontu, grafického módu, prostorových zobrazení a vizualizací je opět velmi zdařilé a v souladu s duchem návrhu; neokázalou, solidní estetikou prostou klišé a póz.

Všechny vyřčené pochybnosti (kromě těch o urbanistickém kontextu) lze považovat za marginálie, které si mohou dovolit jen díky tomu, že je návrh dobře zpracovaný a pěkně podaný. Považuji návrh Poliny Novikové za inspirativní příspěvek do diskuze o možné podobě tohoto koutu Prahy.

Předloženou diplomovou práci považuji za velmi dobrou studii a navrhuji její **hodnocení B**.

Jaroslav Wertig

V Praze 24.6.2020